

valget har dog ikke troet at burde optage Noget herom i Betænkningen, hvorimod det har bemyndiget sin Ordfører til at bede den vedkommende Forvarsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Med Hensyn til det første Punkt, jeg omtalte, nemlig de Militæres Indgaaelse af Vgteskab skal jeg minde om, at der for saa Navn siden har været forhandlet derom her i Thinget, og jeg skal i saa Henseende henvise til en Udvalgsbetænkning, der findes i Tidenden for Samlingen 1869—70, Tillæg B, Sp. 1587 og følgende. — Jeg er ikke bemyndiget til at omtale andre af de Punkter, som have været fremdragne under Udvalgets Forhandlinger; men jeg skal dog indbefomme et Ønske, som jeg veed deles af flere Medlemmer, ved at omtale de Militæres Forpleining, for saa vidt det meget ofte er Tilfælde, at der i Garnisonerne og i Særbeleshed paa Rekruttskolerne bliver afdraget et vist Bælsb i de militære Underklassers Lønning, imod at de spise hos Markententeren. Dette er et Forhold, hvormed man ikke alle Steder er fuldt tilfreds; der er flere Steder, hvor man ønsker en større Frihed i saa Henseende. Det er, som sagt, kun personlig, at jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden derpaa. For Øvrigt skal jeg indskrænke mig til at anbefale det stillede Vædringsforslag og Lovforslaget til Thingets Vedtagelse.

Aufsjør: Det Underændringsforslag, Thinget nu har givet sit Minde til at bringe under Forhandling, uagtet det er indgivet noget for sent, har jeg fundet mig foranlediget til at stille af følgende Grunde. Jeg er ganske enig med Udvalget i, at det kan være hensigtsmæssigt, at selve Loven indeholder en Antydning af, at et Forbud mod Afhændelsen af leverede Naturalier kun bør udstedes under ekstraordinære Forhold, uagtet jeg ikke kan tilbageholde den Bemærkning, at der, saafremt Soldater eller Personer, henhørende til Hæren i Umindelighed maatte anse det for rigtig at afhænde de dem leverede Naturalier, kunde være Grund til at tage under Overveelse, om det da ikke var rigtigere ikke at levere dem Naturalier. Anledningen til mit Underændringsforslag er imidlertid, at jeg mener, at der, naar Loven, som den efter den foreslaaede Redaktion vil komme til at lyde, fremhæver, at et saadant Forbud kun vil blive udstedt, naar tilstedeværende Omstændigheder gjøre det nødvendigt, derved er givet tilstrækkelig Betryggelse, og at Overtrædelsen af et saadant Forbud under saadanne ekstraordinære Omstændigheder er af den Natur, at der ikke ved denne Tilføjelse: „og navnlig i Gjentagelsestilfælde“ bør læmpes noget i Straffen, saa meget mindre, som det forekommer mig, at der ogsaa uden denne Tilføjelse er givet vedkommende Myndighed tilstrækkelig Anledning til at tage alle Omstændigheder under Overveelse, idet der staar: „ligesom samme Straf efter Omstændighederne kan anvendes“;

Straffen skal altsaa ikke anvendes, men den kan efter Omstændighederne anvendes, og derfor har jeg ment, at der ikke er nogen Nødvendighed for at tilføje det yderligere mildnende Udtryk: „og navnlig i Gjentagelsestilfælde.“ Paa den anden Side maa jeg dog ogsaa indrømme, at vedkommende Myndighed, naar Omstændighederne ved den første Overtrædelse af Forbudet ere særlig gravevende, ogsaa efter denne Bestemmelse vil have Ret til at idømme den skarpere Straf.

Krigsministeren: Jeg har havt den Ære at conferere med det ærede Udvalg, der af det høie Thing har været nedsat angaaende det Lovforslag, der nu er til 2den Behandling her i Salen, og ligesom Udvalget søgte at opnaa Enighed indbyrdes, saaledes er det ogsaa lykkedes at opnaa Enighed med Hensyn til det foreliggende Vædringsforslag mellem Udvalget og mig. Jeg tror ikke, at der kan være Noget til Ginder for at tiltræde det, som det foreligger, idet det dels tilfredsstillende den Rante, som oprindeligt laa til Grund for Lovforslaget, og dels ogsaa tilfredsstillende med Hensyn til de Betragtninger, der fra enkelte Medlemmers Side ere gjorte gjældende. Det Spørgsmaal, som er fremkommet ved det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anshjør), har ogsaa tilbids været Gjenstand for Overveelse i Udvalget; men jeg tror ikke, der er nogen- somhelst Nødvendighed for at foretage den af det ærede Medlem foreslaaede Forandring. Selve Udvalgets Vædringsforslag udtaler nemlig udtrykkelig, at denne Straf ganske vist navnlig kan anvendes i Gjentagelsestilfælde, men at den desuden ogsaa kan anvendes efter Omstændighederne, naar disse maatte gjøre det nødvendigt, selv om det maatte være første Gang. Jeg skjønner derfor ikke, at der er nogen Nødvendighed for, at der foretages den af det ærede Medlem foreslaaede Vædring, og jeg tillader mig altsaa at anbefale det høie Thing at vedtage det af Udvalget stillede Vædringsforslag, saaledes som det foreligger. — Den ærede Ordfører gjorde nogle enkelte Bemærkninger i Slutningen af det Foredrag, han holdt. Jeg har allerede havt Leilighed til at udtale min Opfattelse af Spørgsmaalet om de Militæres Giftermaalstilladelse. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, han omtalte, og som ikke før har været paa Bane, kan jeg kun sige, at det ganske vist har været mig overraskende at høre denne Bemærkning, men at det tillige har været mig en stor Tilfredsstillelse at høre den. For saa vidt den ærede Ordfører og, saa vidt jeg forstod ham, flere andre Medlemmer maatte være af den Anskuelse, at det er ønskeligt at tilveiebringe saadanne Forhold i Garnisonerne, at der virkelig kan sørges for forsvarlig Føde og i det Hele taget for forsvarlig Behandling af de Menige, vil det høie Thing i høi Grad have Leilighed til at at vise